
**DIAGNOZA WSiP: JAK ŻYJĄ I UCZĄ SIĘ GIMNAZJALIŚCI,
 A JAK – LICEALIŚCI?**

*STYL ŻYCIA GIMNAZJALISTÓW I LICEALISTÓW
 ZESTAWIENIE WYBRANYCH ELEMENTÓW BADAŃ
 GIMNAZJALISTÓW I LICEALISTÓW
 ŚCIAĞA*

PORÓWNANIE	GIMNAZJALIŚCI	LICEALIŚCI
CZYM KIERUJĄ SIĘ W ŻYCIU		
brak rozdziału na świat online i offline	tak	tak
czas przejścia - przeobrażania się z dziecka w dorosłego	tak	ma się to już za sobą
poczucie, że już czas na dorosłe decyzje (wybór studiów, partnera, zarabianie)	sporadycznie	często
brak sprecyzowanych zainteresowań, planów – trudność z określeniem co się najbardziej lubi / w czym jest się najlepszym	często	rzadziej
grupa rówieśnicza jako najważniejszy punkt odniesienia	często	w mniejszym stopniu
potrzeba samookreślenia się	rzadko	często
dorosłość rozumiana jako to, co zakazane	często	rzadko
dorosłość rozumiana jako dojrzałość	rzadko	często
„ogarnianie” – holistyczne zarządzanie wszystkimi sferami swojego życia, znajdowanie czasu na znajomych, rodzinę, nie zaniedbywanie aktywności (jako wzór)	sporadycznie (ew. uczniowie III klas)	często
zawieszenie w „tu i teraz”, trudność myślenia o przyszłości	często	rzadko
poczucie niezmienności – relacje przetrwają lata	często	w mniejszym stopniu
planowanie aktywności z myślą o przyszłości	rzadko	często
pierwsze prace, potrzeba samodzielnego zarabiania pieniędzy	często	często
ZNAJOMI		
non-stop kontakt – Messenger, Snapchat, Fb, wszelkie komunikatory w nieustannym użyciu (często także w trakcie spotkań towarzyskich twarzą w twarz)	tak	tak
codzienne spotkania (po szkole, na podwórku, w okolicy)	często	rzadko
spotkania przede wszystkim w weekendy; (przy utrzymywaniu non-stop kontaktu przez komunikatory i sieć)	w mniejszym stopniu (weekend - czas dla rodziców)	często (weekend - czas dla znajomych)
dobór znajomych ze względu na możliwość częstego spotykania się, znajomi z okolicy (ekipy)	często	rzadziej

wspólne przesiadywanie i rozmawianie jako podstawowa aktywność, jaką podejmuje się ze znajomymi	często	często
tajne miejscówki, znane tylko sobie bazy, obchodzenie z ekipą swoich miejsc	często	rzadko
przesiadanie w miejscach, w których jest dostępny darmowy internet, z których nikt nie wyrzuca nawet jak się nic nie zamawia (np. centra handlowe, KFC, McDonald`s)	często	często
dobór znajomych pod kątem zainteresowań, planów, nie ograniczony możliwością częstego spotkania się	rzadko	często
epickie akcje – potrzeba ciągłego opowiadania o wyczynach, wydarzeniach które cementowały grupę	często	niewiele częściej
nocowanki	duża atrakcja	czasami
domówki	raczej nie	raz na jakiś czas, raczej w kameralnym gronie
szalone imprezy (w klubach, w wynajmowanych domach, kiedy nie ma rodziców)	rzadko	niewiele częściej
próbowanie alkoholu, narkotyków	powód do dumy (sposób na robienie „halo” wokół siebie)	nie powód do chwalenia się; można o ile nie zaniedbuje się przez to innych rzeczy
ZWIĄZKI		
docinki, komentowanie gdy ktoś ma parę – zarówno online (ryzyko wystwienia się na hejt) jak i offline	często	rzadko (związek jako normalny, pożądany stan rzeczy)
dojrzała wizja związku („na zawsze razem”, odwiedziny u rodziców, wspólne wyjazdy)	rzadko	często
celebrowanie, rytuały, romantyczny język (czerpanie z sieci inspiracji na to jak „przeżywać” i opowiadać o uczuciach, odwoływanie się do kodów romantyczności)	rzadko	często
związek jako sposób na zwrócenie na siebie uwagi	często	rzadko
zremediowane uczucie – chwalenie się związkiem, przeżywanie go w sieci	rzadko (wyjątkiem są lansiarze)	często
RODZICE		
relacja rodzic - dziecko	standard	źle postrzegana
potrzeba odizolowania się od rodziców / dorosłych	często	rzadziej

partnerska relacja z rodzicami (jako wzór)	rzadkość	pożądana
sieć jako sfera intymna (rodzice nie są w niej mile widziani)	zwykle	w mniejszym stopniu
MODY		
brak subkultur	brak	brak
posiadanie markowych rzeczy jako wyraz bycia modnym	w dużym stopniu	w dużym stopniu
„wszyscy wyglądają tak samo”, wyróżnianie się nie jest niezbędne by być uznanym za modnego	często	często
ubieranie się w określonych stylach (np. jak ulubieni youtuberzy, cosplay, metal)	rzadko	częściej
internetowe kolekcje rzeczy fajnych, modnych, takich, które chciałoby się mieć (ubrania, stylizacje, akcesoria / elementy gier)	często	nieco rzadziej
MOTYWOWANIE		
sytuacja nieustannego konfrontowania się z ogromem możliwości (mody, inspiracje, wizje przyszłej kariery) oferowanych przez sieć	tak	tak
nieustanne wystawienie na treści (Youtube, TV) zachęcające do pracy nad sobą	tak	tak
poczucie bycia non-stop wystawionym na ocenę innych	często	często
poszukiwanie inspirujących tekstów, cytatów, obrazów, dzielenie się nimi w serwisach społecznościowych	często	nieznacznie rzadziej
walka ze sobą, potrzeba nieustannego zmieniania się, rozwijania	często	często
mierzenie swoich rezultatów (np. procentowe wyliczanie stopnia realizacji zadania, codzienne rozliczanie się z zadań)	czasami	często
indywidualna praca nad sobą (brak grupowych challeng`y); potrzeba poklasku i wsparcia (najczęściej udzielanego w sieci)	tak	tak
szacunek dla osób, które „się wybiły”	często	często

PORÓWNANIE	GIMNAZJALIŚCI	LICEALIŚCI
SZKOŁA / NAUKA		
poczucie, że nie wie się jeszcze co się lubi, w czym jest się dobrym	często	rzadko
poczucie, że uczenie się to przyswajanie sobie wiedzy z pewnego skończonego zbioru	często	nieco rzadziej
zewnątrzsterowna nauka	często	rzadziej
postrzeganie szkoły jako zbioru zasad	często	rzadziej
nauka rozumiana jako nieustanne sprawdzanie poziomu wiedzy	często	często
fragmentaryczne myślenie o nauce (do klasówki, egzaminu, na dany przedmiot, na dziś a nie w planie życia)	często	rzadziej

trudność w ustaleniu, które przedmioty / szkolne zadania są najważniejsze (wszystko równie ważne)	często	rzadko
zarządzanie swoją nauką – uczenie się przede wszystkim tego, co uznaje się za ważne	rzadko	często
myślenie o nauce w planie życia (matura, kierunek studiów, przyszły zawód, dorosłe życie)	sporadycznie	często
zarządzanie własną frekwencją – poczucie, że nie zawsze trzeba chodzić do szkoły (oceniając kiedy warto, kiedy nie)	sporadycznie	często
uczenie się życia w szkolnym systemie (system oceniania zachowania, regulaminy, wykorzystywanie ich do „walki” z nauczycielami)	często	mniej istotne
NAUCZYCIEL		
uosabia dany przedmiot / dziedzinę wiedzy	często	rzadziej
to od niego zależy czy uczeń zacieka się, czy zrazi do danego przedmiotu	często	rzadziej
musi przejść szereg prób i testów, żeby zyskać szacunek klasy (pokazać, że jest silny)	często	rzadziej
powinien motywować uczniów, być kimś w rodzaju coacha dopingującego do walki ze sobą	tak	tak
powinien być ciekawy świata nastolatków, rozmawiać z uczniami	tak	tak
partnerska relacja z uczniami	niekonieczna – uczniowie oczekują, że nauczyciel będzie „dorosłym autorytetem”	pożądana
powinien odpuszczać uczniom, których dany przedmiot nie interesuje	nie ma takiej konieczności	tak
powinien być przewodnikiem po świecie niepewnej matury	-	tak
UCZENIE SIĘ		
analogowa szkoła; niewykorzystywanie technologicznego potencjału uczniów	tak	tak
uczenie się języków mimochodem, przy okazji gier, oglądania seriali i vlogów	tak	tak
wpracowywanie własnej metody nauki	wzór: uczenie się „jak przykazano”	często
preferowana nauka samodzielna a nie w grupie	tak	tak
praca projektowa raczej jako zabawa a nie nauka	tak	tak
analogowe wykorzystanie Internetu w nauce („spisywanie / czytanie” Internetu)	zdecydowanie	w niewiele mniejszym stopniu